

Nr 254

Av herr **Ohlin m. fl.**, om upphävande av kvarlåtenskapsskatten.

Kvarlåtenskapsskatten har alltsedan 1945 års skatteberedning framlade förslag härom varit starkt omstridd. I principiellt hänseende har denna skatteform motiverats av sina anhängare såsom en uppskjuten förmögenhetsbeskattning, ett resonemang som förutsätter ett antagande att förmögenhetsägarna egentligen skulle erlägga för låg skatt enligt den vanliga årliga förmögenhetsbeskattningen. Samhället har enligt denna tankegång en "skuld" att fordra av förmögenhetsägarna. Den rättsliga grunden för den här refererade tankegången är uppenbarligen ohållbar. Skatten har även motiverats av rent statsfinansiella skäl. Dåvarande finansministern förklarade sålunda i proposition till 1947 års riksdag, att kvarlåtenskapsskatten var nödvändig för att täcka statsutgifter. Intäkterna av kvarlåtenskapsskatten har emellertid mot ursprungligen beräknade 40 milj. kronor årligen hållit sig omkring ett belopp av storleksordningen 20 milj. kronor. Statsfinansiellt har skatten därför blivit av jämförelsevis underordnad betydelse.

Den meningsriktning vi företräder har hela tiden motsatt sig kvarlåtenskapsskatten. Vi har betraktat den rättsliga grunden för denna skatteform som ytterst bräcklig. De praktiska olägenheter skatten medför är vidare uppenbara. Genom sin konstruktion verkar den orättvist mellan olika grupper av arvtagare, hänsyn tages inte till antalet arvslotter etc. Härtill kommer att skatten verkar minskande på det enskilda sparandet.

På ovan anförda skäl har vi hävdat den uppfattningen att kvarlåtenskapsskatten borde avskaffas och att i stället en höjning av den vanliga arvslottsbeskattningen borde övervägas i syfte att åstadkomma en lämplig avvägning av beskattningen av arv. Under fjolåret tillsatte finansministern en utredning, som fick i uppdrag att överse dödsbobsbeskattningen. Enligt de av finansministern givna direktiven är utredningen oförhindrad att föreslå kvarlåtenskapsskattens avskaffande. Enligt riksdagsberättelsen avser utredningen att slutföra sitt uppdrag under innevarande år. Den tillsatta utredningen bör enligt vår mening inte hindra riksdagen att ompröva sin tidigare hållning i principfrågan rörande kvarlåtenskapsskatten som skatteform. De justeringar av arvsbeskattningen i övrigt som kan föranledas av kvarlåtenskapsskattens avskaffande får prövas av den

sittande utredningen. Beslut i denna del bör kunna fattas av 1957 års riksdag. Vi hävdar alltså att kvarlåtenskapsskatten av principiella skäl avskaffas genom beslut av riksdagen i år. Vi föreslår, att skatten upphör i och med innevarande års utgång.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslår vi,
att riksdagen måtte besluta att förordningen om kvarlåtenskapsskatten skall upphöra att gälla från utgången av år 1957.

Stockholm den 25 januari 1957

Bertil Ohlin

Wald. Svensson
Ljungskile

O. Malmberg

Bertil von Friesen

Per A. Johnsson
i Kastanjegården

Manne Ståhl

Sven Wedén

Henning Gustafsson
i Skellefteå

Sven Gustafson
i Göteborg